ANCHETA INTERNAȚIONALĂ A REVISTEI NOASTRE

DE CE PIERD LA SCOR ECHIPELE ROMÂNEȘTI ÎN DEPLASARE?

Și în acest an s-a vădit că în palmaresul echipelor noastre, meciurile din deplasare continuă să constituie un punct nevralgic. Fără excepție, reprezentantele fotbalului nostru, angajate în diverse competiții oficiale, în ciuda unor rezultate onorabile obținute pe teren propriu, au capotat la scor în meciurile susținute peste hotare, ratînd astfel calificarea.

Pentru a contribui la elucidarea cauzelor unor asemenea eșecuri am considerat că opiniile lucide și obiective ale unor antrenori, specialiști și tehnicieni reputați din străinătate, majoritatea aflați la conducerea echipelor care s-au confruntat cu reprezentantele fotbalului românesc, pot întregi tabloul schițat de cei în cauză.

Deschidem această anchetă a revistei **„Fotbal"** cu opinia lui **Alan Ashman,** managerul lui **West Bromwich Albion,** echipă calificată în sferturile de finală ale **„Cupei Cupelor"** prin eliminarea lui **Dinamo București** (1—1 și 4—0).

Își vor mai spune cuvîntul în numerele viitoare ale revistei noastre, **Helenio Herrera** (fostul antrenor al lui **Internazionale Milano**), **Erwin Ballabio,** antrenorul echipei **Elveției**), **Adnan Suvari** (antrenor al echipei **Turciei** și al lui **Goztepe Izmir**), **Kika Popovici** (antrenor la **O.F.K. Beograd**), **I. Novak** (cunoscut comentator sportiv cehoslovac) și alții.

Aștăzi răspunde:

ALAN ASHMAN

MANAGERUL LUI WEST BROMWICH ALBION

Rumoarea calificării lui *W.B.A.* în dauna dinamoviștilor bucureșteni nu se stinsese încă pe *Hawthorns,* cînd tînărul manager *Alan Ashamn,* cel ce în primul an de la venirea sa la *Birmingham* și-a condus echipa la victorie pe *Wembley,* înscriind-o pe orbita competiției continentale, se retrăsese cu discreție din calea felicitărilor și laudelor. Singur în biroul său, luminat doar de o veioză, cu gulerul larg deschis, în fața unui pahar de bere. Ca un adevărat gentleman, s-a desprins însă din acele clipe de destindere și singurătate căutată pentru a ne spune părerea despre jocul echipei *Dinamo :*

„Fermiteți-mi să încep cu o parabolă... adevărată și foarte recentă : pe Rees, jucătorul nostru care a fost eliminat în primul meci cu Dinamo de la București, l-am amendat cu 50 de lire. Și nu numai pentru gestul în sine, evident nesportiv și străin de spiritul fair-play-ului (pentru care este, automat, suspendat) ci și pentru faptul că și-a lăsat astfel coechipierii în inferioritate numerică, într-un meci greu.

De ce v-am relatat toate acestea ? Pentru că în meciul de aci, de la Birmingham, am avut impresia că nu toți jucătorii echipei dv. au luptat cu toată convingerea pentru rezultat. Astăzi echipele constituie în primul rînd o forță colectivă și apoi o colecție de jucători talentați. Încă de la prima manșe a întîlnirii noastre, am constatat că echipa bucureșteană are în componența sa mulți jucători de talent care practică un fotbal spectaculos. Dar aceasta nu este totul, mai ales în condițiile unei competiții de tăria cupelor continentale.

S-a spus poate, după meciul de la București, că W.B.A. practică un joc agresiv, dur. Poate că așa au rațional și spectatorii care nu s-au manifestat atunci prea elegant, la sfîrșitul partidei. Dar aceștia, și din păcate chiar și unii dintre jucătorii dv., nu cunosc bine ce înseamnă un joc agresiv, presingul, care nu lasă adversarul să acționeze în voie. După meciul de la București, cînd echipa română a neglijat complet apărarea, fapt ce de altfel ne-a convenit de minune, multe din contraatacuri surprinzînd-o pe picior greșit (ce altceva a fost golul lui Hartford ?) am crezut că a fost doar rezultatul tacticii indicate. Dar aci, la Birmingham, m-am convins că cheia explicației se află altundeva. Deși nr. 10 (Stoenescu — n.n.) *a abandonat repede planul de a ieși la atac dincolo de linia celor patru fundași în acest meci retur, apărarea dinamovistă n-a fost atît de decisă și organizată pe cît ne așteptam. Am avut impresia că apărătorii bucureșteni au încercat să-și marcheze individual adversarii direcți. Și dacă Astle a rămas înfipt în coasta liniei de fund, ambele extreme veneau însă mult înapoi, atrăgîndu-i pe fundașii dv. de margine. Iar în acest spațiu rămas liber, erau lansați ceilalți atacanți și chiar fundașii. Pe ce-am mizat ? Pe handicapul evident al fundașilor dv. la capitolul viteză. De la București am sesizat că Ștefan este o piesă care cedează repede în acest sens și aci au pistonat jucătorii de la W.B.A. Este adevărat că în această seară la Dinamo n-a funcționat bine nici dublajul apărătorilor, fundașii centrali răsfirindu-se pentru a suplini lipsurile celor de pe margine, zona centrală rămînind astfel a nimănui. Aceasta este, cred eu, explicația scorului net, de 0-4.*

Impresia generală lăsată aci de Dinamo a fost aceea a unei echipe care evoluează gentil, cu prea rare scînteie de vivacitate, lent. Ce a contribuit, aș spune decisiv, la această impresie ? În primul rînd jocul mijlocașilor care „cară" enorm de mult baloanele, făcînd o muncă de Sisif, orientînd cu predilecție jocul spre lateral, în ritm de... slow. Rareori se pasează fără preluare iar purtătorul balonului nu este susținut. Pircălab și Dumitrache, izolați, n-au nici o șansă în fața unei apărări decise, supranumerice, oricît de buni dribleuri sînt.

Am remarcat că „English lesson", cu Haidu ca extremă retrasă, a fost însușită doar formal. Acest „butterfly" (fluturaș — n.n.) care zbura fără busolă, nu se afla nici în apărare pentru jenarea adversarului direct, pentru deposedare, dar nici în atac, pe poziții imprevizibile.

Vă rog să mă scuzați dacă în încheiere am să repet ceea ce v-am spus după prima manșă, la București : diferența dintre W.B.A. și Dinamo exprimă diferența dintre campionatele celor două țări, duritatea competiției noastre, bătălia fără menajamente pentru victorie angajînd tot ce are mai bun fiecare jucător. Este condiția sine qua non a statutului său de jucător, selecția naturală care nu iartă pe nimeni".

Paul SLAVESCU

IVAN KOLEV A SPUS ADIO FOTBALULUI

Partida din campionatul bulgar **T.S.K.A. Cerveno Zname — Spartak Plovdiv** a fost precedată de o impresionantă solemnitate : Ivan Kolev (38 ani), vechiul și binecunoscutul internațional de la T.S.K.A., și-a luat adio de la fotbal și spectatorii sofioți, după o activitate care s-a întins peste 22 de campionate. **Kolev** a predat „ștafeta" celui mai tînăr jucător din clubul său, copilului **I. Zahariev.**

AU ÎNCEPUT... „ECHIPELE ANULUI"

Nici nu s-a încheiat anul și au și început să apară diferite „teamuri 1968". Revista engleză **„World Soccer"**, de pildă, a publicat următorul „11": **Zoff** (Italia) — **Iusufi** (Iugoslavia), **Facchetti** (Italia) — **Beckenbauer** (R.F.G.), **Popluhar** (Cehoslovacia), **Moore** (Anglia) — **Bene** (Ungaria), **Peters** (Anglia), **Mazzola** (Italia), **Hurst** (Anglia), **Lubanski** (Polonia).

DE ICI, DE COLO...

„HORA" TURNEELOR DE IARNĂ

În prezent, pe continentul nostru sau în altele se desfășoară numeroase turnee de iarnă ale mai multor echipe europene de club, la scurt interval după încheierea jocurilor de campionat din țările respective. Astfel, **Dukla Praga** a plecat în Belgia și R.F.G., **Slavia Praga** în Anglia și Luxemburg, **Levski Sofia** în Maroc, **Cerno More Varna** în R.F.G., **Spartak Plovdiv** în Siria. **Spartak Trnava** în America de Sud, unde se află și echipa națională a Poloniei și unde va pleca și lotul reprezentativ al Bulgariei ; **Lokomotiv Moscova** și **Wismut Aue** au evoluat în Bulgaria.

JEKOV DIN NOU PE LISTA SANCȚIONAȚILOR

Comisia de disciplină a federației bulgare nu iartă pe jucătorii nedisciplinați. Sancțiunile sale sînt severe. După etapa a XIII-a, de pildă, cunoscutul internațional **Jekov** (T.S.K.A. Sofia) a fost pedepsit cu un sever avertisment și o amendă de 50 leva ! Alți „clienți" ai comisiei : **Iakimov** (T.S.K.A.), **Stoinov** (Trakia), **Mitkov** și **Haralambiev** (Spartak Sofia), **Vasilev** (Lokomotiv Plovdiv), **Docev** (Spartak Plovdiv) — avertisment și amenzi de cîte 30 leva...

● Federația din R.D. Germană a stabilit orașele unde vor avea loc cele două meciuri din preliminariile C.M. : **Berlin** pentru **R.D.G. — Italia** la 29 martie 1969 și **Dresda** pentru **R.D.G. — Țara Galilor** la 16 aprilie.

● Meciurile **Hamburger S.V. — Hibernians,** din „Cupa orașelor-tîrguri" se vor disputa la 18 decembrie la Hamburg și 15 ianuarie la Edimburg.

LA TELEFON : ION IONESCU

CE AM SIMȚIT PE PROPRIA PIELE...

Promiteam, în numărul trecut, o nouă întîlnire cu **ION IONESCU.** Ne ținem de cuvînt, prezentîndu-vă subiectul : **„Întîlnirea mea cu fotbalul vest-german".** Veți găsi, în cele de mai jos, o serie de observații derivînd din întîmplările pe proprie piele ale internaționalului nostru. Am intervenit, în conversația telefonică dedicată reportajului de față, cu cîteva întrebări socotind că ele reprezintă și punctele dv. de interogare. Să începem.

— Cum se prezintă campionatul primei ligi a **R.F. a Germaniei,** în comparație cu al nostru ?

—Indiscutabil mai dificil. Primul și marele obstacol pe care orice jucător venit din afară îl va avea de trecut — și mă gîndesc mai ales la fotbaliștii de temperament, care apelează la arma tehnicii, — este acela al permanentei uzuri, al permanentei solicitări la care ești supus. Angajarea este totală. Nu ai timp să răsufli, nici să te menajezi. Adversarul direct te ia în primire în prima secundă și nu te iartă pînă cînd nu se aude fluierul de încetare a reprizelor. Disciplina de joc este exemplară. Cine se abate de la ea nu se poate aștepta la concesii sau iertări. Ca să vă dați seama cît de înrădăcinat este mai ales acest marcaj om la om, ce preț se pune pe el, am să vă povestesc o întîmplare : în deschidere la un meci al echipei noastre, Alemania Aachen, se disputa un meci de pitici. Toată atenția tribunelor, era concentrată asupra duelului dintre un prichindel, avea doar 6 ani, și alt puști, cam de aceeași vîrstă : primul, fundaș dreapta, al doilea, extrem stînga. Ei bine, nici un moment apărătorul nu l-a părăsit pe adversarul său direct. La sfîrșit, i-am întrebat pe micul fundaș : „Bine, dar nu aveai și tu poftă să pleci de lîngă adversar, să te joci mai mult cu mingea ? Așa, n-ai atins decît de trei ori balonul !" „Să-mi părăsesc adversarul direct ? Păi, ce mi-ar fi zis antrenorul ?" Iată cît de timpuriu este cultivată această disciplină de joc care, la nivelul performanței, e lege.

— Dar organizarea vieții echipei, în afara meciurilor ?

— Clubul, antrenorul, medicul urmăresc desfășurarea vieții jucătorului. Dispozițiile, foarte amănunțite, privind alimentația și odihna se respectă pînă la cele mai mici amănunte. Conform indicațiilor medicului, în ziua meciului și, în general, în restul zilelor, nu ai voie să bei — la masa de prînz — mai mult de un sfert de litru de lichide — apă minerală, citronadă, cocacola. Într-o deplasare, la München, unul dintre coechipieri a cerut chelnerului încă o sticlă cu apă minerală. Antrenorul Pfeiffer a observat și, în momentul cînd sticla... suplimentară era pusă pe masă, cel în cauză a fost anunțat că nu mai face parte din formație în acea zi !

— Ce echipe te-au impresionat mai mult ?

— În primul rînd, Bayern München, care își merită titlul de lider. Are o forță ofensivă cum rar întîlnești iar primii 11 jucători sînt de o valoare milimetric apropiată. A doua preferată este Eintracht Braunschweig foarte omogenă, dar mai puțin strălucitoare decît echipa lui Beckenbauer. Pe locul trei al micului meu clasament, Borussia Monchengladbach.

— Și dintre jucători ?

— În ordine : Beckenbauer, un campion al eleganței și al bucuriei de joc ; apoi Weber, un fundaș cu un plasament de matematician ; Overath, metronom de o precizie cum rar vezi ; Skoblar, artist al driblingului ; Muller, un buldog care caută golul în fiecare clipă. Cum știu că vă interesează un clasament al primilor cinci, mă opresc aici.

— Să nu-i uităm pe prietenii voștri, arbitrii !

— Ca valoare tehnică, să-i spun așa, nu sînt superiori arbitrilor români. Dau însă dovadă de o autoritate mai mare, nu permit nici o încălcare a spiritului regulamentului. Admit jocul în forță, dar nu cel incorect. Mult mai pretențioși și mai severi la capitolul disciplină. Te vezi eliminat în doi timpi și trei mișcări dacă vorbești în teren, după ce ai fost avertizat s-au dacă ai atacat în mod intenționat adversarul fără minge. Și, ceea ce mi se pare important pentru încurajarea jocului ofensiv, echipele în deplasare nu suportă, pe lîngă jocul mult mai războinic al gazdelor și persecuția arbitrului. Oaspeții sînt tratați în mod egal cu cei ai casei !

Ne oprim aici cu șirul mărturisirilor lui **Ion Ionescu.** Vă prevenim însă că nu-i un final definitiv...

EF. I

- **CAMPIONATUL : O LUPTĂ FĂRĂ CONCESII ȘI BLÎNDEȚE**
- **RĂZBUNAREA UNEI STICLE CU APĂ MINERALĂ**
- **CLASAMENTUL PRIMILOR 5 FAVORIȚI**
- **PRIETENII NOȘTRI — ARBITRII**

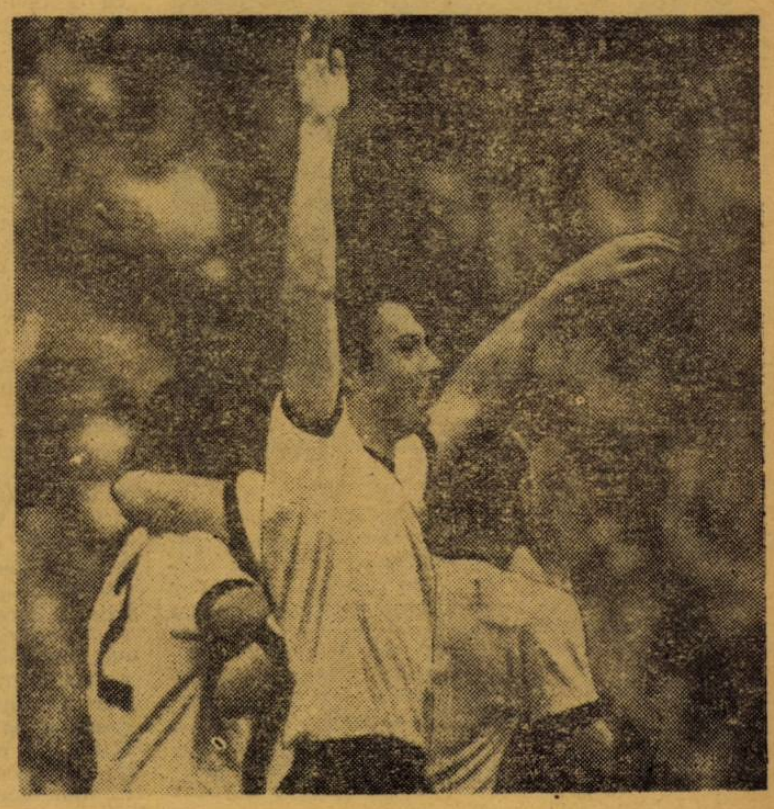

„...**Beckenbauer,** un campion al eleganței și al bucuriei de joc..."